

Der bygges og indrettes store glastempler med imponerende ydre, der skal vise individualitet og underbygge virksomhedens branding og kraftfulde image. Det sker som et middel til at tiltrække og fastholde kunder og medarbejdere. Men tiden viser, at kunder langt fra er tro og medarbejdere skifter job oftere end før. Måske er troen ikke blevet forkyndt rigtigt, eller også er tidens menneske bare ikke så troende.

ET BÅDE-OG AF HELLE LIEBING

Fotos på disse sider er fra Trafikstyrelsen. Flydende arbejdspladser og studierum.

Lederområde med delearbejdspladser og tilhørende ståarbejdspladser.

Ankomst-område med kaffeebar og læselounge.

Hver medarbejder har én opbevarings-kube til personlig opbevaring. Resten er i fælles bibliotek. Foto til højre: Uformelt møderum til brainstorming og korte møder.

Alle har talt om og alle ville have fænomenet New Office, den vidensbaserede organisation med frontoffice, åbne kontorer med projektarbejdspladser, hotdesk, studieceller og cafémiljøer. Mange har opført sig som lemninger, der løb mod vandet uden at tænke på, om denne organisationsform var velegnet til deres virksomhed.

New Office har været en naiv, begejstret og højtråbende teenager, som nu har udviklet sig i 10–15 år for at finde en tilstand, hvor erfaring og fornuft spiller fint sammen med nytænkning og innovation.

Verbale verdener

De unge befinder sig dagligt i en verden domineret af institutioner, der først og fremmest benytter sig af ord – man stiller spørgsmål til alt.

Jo flere ord man kan, jo bedre kan man begå sig i den moderne institutionaliserede verden. New Office-begrebet har været druknet i ord, der gjorde byggeri, indretning og organisa-

tionsændring til en overvældende floskel, der krævede mere end hår på brystet at begive sig ud i.

Branding-eksperter og rådgivere i alle afskygninger har levet fedt af dette de sidste 10 år, men fascinationen af læreanstaltens imponerende buzzwords og reklamebranchens iscenesættelse er ikke længere i fokus, når virksomheder ønsker at gennemføre en et nybyggeri, en organisationsændring eller blot en nyindretning.

En stor del af de velfungerende indretninger er sjovt nok baseret på de gode gamle dyder: Behovsanalyse, flowdiagrammer og ikke mindst menneskelig indsigt.

Videndeling og eget selskab

Forfatteren Seeborg skrev engang „intet sted har jeg været så lykkelig som i et klædeskab“. Mange er påduttet socialisering, åbenplan og transparens, mens andre vil miste humøret og få kreativ iltmangel, hvis de skulle leve deres arbejdsliv i cellekontorer.

Vi dyrker det individuelle menneske og alligevel har vi ensrettet arbejdspladserne. Det svarer til at alle får udleveret firmasko – i samme størrelse.

Celler, storrum, mindre enheder

Tendensen i kontorindretningen er ikke længere enten/eller, men snarere et både-og.

Der findes velfungerende kontorer med en total ensretning i åbenplan, men for mange er det ønskede resultat blevet et blødere kompromis med hensyn til de mennesker og arbejdsopgaver, der enten kræver meget teamwork, ro eller en særlig indretning.

Det vigtigste er, at det ikke ser ud, som om det kom bag på bygherren eller bygningsarkitekten, at der også skulle møbler ind i de velordnede rum.

Indretning handler ikke kun om de møbler og effekter, der skal være i rummet, men i virkeligheden mere om det frie rum, der bliver tilbage. Hvis dette rum bliver for trangt eller ulogisk, så er missionen ikke lykkedes og så kan bygning, materialer og inten-

tioner være nok så gode. Dette er blot endnu en opfordring til på et tidligere tidspunkt at tænke den enkelte arbejdsfunktion ind i byggeriet.

Rumlig nuancering giver nuanceret kommunikation

Bygningen danner ramme om et scenarie i forandring og bør indeholde logisk enkelhed og stor fleksibilitet – en stor udfordring, så længe trådløs varme og ventilationssystem ikke er opfundet. Behovet for forandring og fleksibilitet er ikke let at løse og fleksibel indretning løses ikke kun ved at sætte hjul under møblerne.

Det vigtigste er, at det ikke ser ud, som om det kom bag på bygherren eller bygningsarkitekten, at der også skulle møbler ind i de velordnede rum.

Indretning handler ikke kun om de møbler og effekter, der skal være i rummet, men i virkeligheden mere om det frie rum, der bliver tilbage. Hvis dette rum bliver for trangt eller ulogisk, så er missionen ikke lykkedes og så kan bygning, materialer og inten-

tioner være nok så gode. Dette er blot endnu en opfordring til på et tidligere tidspunkt at tænke den enkelte arbejdsfunktion ind i byggeriet.

Tendenser

Møbelproducenterne har de sidste år kæmpet om førstepladsen for det hurtigste og billigste hæve/sænkebord. Oven i tilbudene var altid en pebret rullemarie eller toolbox, eller hvad den mobile personlige opbevaring blev kaldt. Hysteriet har lagt sig, kunderne forventer blot et velfungerende lydsvagt højdeindstilleligt bord.

I brandingens hellige navn er der lavet mange kundetilpassede løsninger og 'koncernborde' med specielle plader. Nu er tendensen at vende tilbage til rektangulære borde, og det er jo begrænset, hvor mange varianter der kan laves over den geometri.

Pænt ser det ud, og tendensen er utrolig god for planæstetikken og fysioterapeuterne, men kedeligt for individualiteten og sundheden for dem, der sidder i mange timer ved deres tastatur.

Fagligt velfunderet

Selv om de gamle indretningsdyder stadig holder vand, og der skal tages menneskelige hensyn, så udelukker det ikke, at der samtidig skal være god plads til eksperimenter og innovation.

At finde den rette arbejdsform og struktur i udvalget af faciliteter kræver indsigt i både psykologien og forståelse for den fysiske rum, og ikke mindst tid til at afprøve forskellige løsningsmuligheder.

Hos Signal arkitekter har de en bred vifte af kompetencer, der gør dem til attraktive samarbejdspartnere i processen omkring organisationsændring og indretning.

Her arbejdes der med dialogbaserede redskaber eller spil på workshops for ledere og medarbejdere for at sikre, at alle har forstået de forskellige arbejdsformer. Ord kan gøre meget, men der er en anderledes forståelse, når de forskellige modeller er visualiserede med fordele og ulemper. Ikke at have sin faste plads bliver afmystificeret, når de an-